

חנוכה ובעלי מוגבלויות - הסומא והאבוקה

"פעם אחד הייתי מהלך באישון לילה ואפילה וראיתי סומא (=עיוור) שהיה מהלך בדרך ואבוקה בידו אמרתי לו: בני, אבוקה זו למה לך?"
"אמר לי: "כל זמן שהאבוקה בידי, רואים אותי בני אדם ומצילים אותי מן הפחתין (=הבורות), מן הקוצין ומן הברקנין (=סוג של צמח קוצני)"

שמחה פתיה עבדה כמזכירת מחלקת שיקום בביטוח הלאומי. בעבודתה נחשפה שמחה לאופן הטיפול בנפגעי נפש. היא החליטה להקים מפעל בו יוכלו פגועי הנפש ללמוד מקצוע, לעבוד ולהתפרנס. אמונתה היתה כי אדם שנמצא בקושי זקוק לקהילה תומכת ולתחושת עצמאות ויצרנות. בשנת תשל"ה (1975) הקימה עם אביה את המפעל הראשון בארץ לשיקום תעסוקתי, מפעל "חזון פתיה". המפעל קיבל אליו כל אדם, מכל שכבות ומגזרי האוכלוסיה הישראלית. בכניסה למפעל נחקק הפסוק:

"הָאֵל בִּפְטָן עֲשֵׂהוּ, וַיִּכְנְנוּ בְּרָחֵם אֶתְד"
פסוק זה היה המוטו של חכם שאול פתיה:
בני האדם כולם קורצו מאותו חומר ושווים לכל דבר.

